

Medical Ethics: On Air

Sukhit Phaosavasdi MD*,
Boonchai Uerpairojkit MD*, Manopchai Thamkhantho MD, MRCOG*
Chumsak Prugsapong MD*, Aurchart Karnjanapitak MD*

** Member of Thai Medical Association*

On the night of the 10th September 2004, the four prominent medical doctors are discussing about Continuing Medical Education (CME) and Renewing medical license⁽¹⁾. The contents of these two contentious issues are well recognized with pro and cons, nevertheless it does not matter, there is nothing to do with our article.

Why are they so out of mind? Not only lack of modesty but also lack of considering of factors in “Good Talk” namely talk at the right time, talk truthful, talk fruitful and last but not least talk mercifully⁽²⁾.

The content of discussion is not well co-related. It is rather confusing, even the whole panel is in medical profession with the common objectives of giving maximum benefit to the people.

The conversation is easily induced by mood, full of anger, impoliteness, lack of tenderness, arrogance, sarcasm with hidden agenda and the image of medical doctors is severely distorted. Anyway the producer of this popular television programme “Theung Look Theung Khon: dare to approach, brave to attack” still gain a lot of benefit

It will be very much beneficial, if the content of discussion is more practical and also aim for the standard of medical care. In real, only 80% of the patients, nationwide, can access to the national health service with deprivation and scarcity of all medical aspects. If our country can afford to raise annual fiscal budget to 4-5 times higher or even reset the individual national health insurance premium equal to 2,500-3,000 baht per year, the deprivation and scarcity of all medical aspects should be over, and hopefulness by that time the issue of discussion on this television programme, on the night of the 10th September 2004 will be much more appropriate. Let's say it has been, talk at the right time, which is one of the important of being “Good Talk”.

Lastly, talk merciful, is the heart of being medical doctor which should comprise of good foundation of the spirit, so called “Phrom-viharn 4” i.e. loving kindness, compassion, sympathetic joy and neutrality. Without the good foundation of spirit, even you pass the medical examination with honor, being a good medical doctor is impossible. Loving kindness is the feeling prior to practicing goodness. So you can imagine if the Continuing medical education (CME) is pre-requisite for renewing medical license, it can seriously affect the poor distribution of medical doctors all over the country and also the accessibility of the medical services.

At present, many legislations cause the worrisome to many medical doctors⁽³⁻⁶⁾. If the state or mind of these medical doctors is very unstable, it can also affect the care of critical ill-patient and medical services. Please stop hurting our medical society for a while. It's time to confront each other in peace, searching for the proper conclusion and also sensible practice to benefit our society.

Keywords : *Ethics, On air*

J Med Assoc Thai 2004; 87(10): 1262-3

e-Journal: <http://www.medassocthai.org/journal>

References

1. TV Channel 9. Theung Look Theung Khon. 11.00 PM. Friday 10 September 2004.
2. Phaosavasdi S, Taneepanichskul S, Tannirandorn Y, et al. Truth telling. *Medical Ethics*. Bangkok. OS Printing House 2003: 57-61.
3. Phaosavasdi S, Taneepanichskul S, Tannirandorn Y, et al. Who is dying, doctor or patient? *J Med Assoc Thai* 2000; 83: 1127-8.
4. Phaosavasdi S, Taneepanichskul S, Tannirandorn Y, et al. Doctor in the 30 baht era: Ethics vs Policy. *J Med Assoc Thai* 2001; 84: 609-10.
5. Phaosavasdi S, Taneepanichskul S, Tannirandorn Y, et al. New-world and transcultural impact on Thai medical practices and professional behavior. *J Med Assoc Thai* 2001; 84: 1650-2.
6. Phaosavasdi S, Taneepanichskul S, Tannirandorn Y, et al. Ethical dilemma. Sunday 25 August 2002. *J Med Assoc Thai* 2002; 85: 1145-6.

จริยธรรมของแพทย์เมื่อออกอากาศ

สุจิต เฝ้าสวัสดิ์, บุญชัย เอื้อไพโรจน์กิจ, มานพชัย ธรรมคันโธ, ชุมศักดิ์ พฤษาพงษ์, เอื้อชาติ กาญจนพิทักษ์

เมื่อคืนวันที่ 10 กันยายน พ.ศ. 2547 มีแพทย์ 4 ท่าน พูดออกอากาศในเรื่องการศึกษาต่อเนื่อง และการต่อใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเวชกรรม⁽¹⁾ เนื้อหาของเรื่องทั้งสองเป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้วโดยมีทั้งผู้สนับสนุนและไม่เห็นด้วย ซึ่งไม่มีความเกี่ยวข้องกับบทความนี้

ทำไมบางครั้งคนเราจึงเหมือนขาดสติ บกพร่องในความสำรวม ลืมนึกไปว่าวาจาสุภาพสนั้นมีองค์ 5 คือ พูดในเวลาที่เหมาะสม พูดความจริง ด้วยวาจาไพเราะอ่อนหวาน พูดเป็นประโยชน์ และพูดจากจิตเมตตา⁽²⁾

เนื้อหาที่นำมาพูดไม่ตรงกัน ทำให้ไม่รู้ว่าจะเชื่อใคร ผู้ฟังเกิดความสับสน ทั้งที่ผู้พูดทุกคนเป็นแพทย์ มีจุดมุ่งหมายแน่วแน่ที่จะทำให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน

คำพูดถูกชักนำด้วยอารมณ์ เหมือนครอบงำด้วยโทสะ ไม่สุภาพ ขาดความอ่อนหวาน มีความอหังการ เสียดีสิ่งซึ่งกันและกัน เหมือนมีประโยชน์ซ่อนเร้นอยู่ ทำให้ภาพลักษณ์ของแพทย์เสื่อมลงไปอีก แต่เป็นประโยชน์อย่างมากของผู้จัดรายการ “ถึงลูกถึงคน”

บางเนื้อหาที่นำมาพูดถ้านำไปปฏิบัติได้จะมีประโยชน์สูง เพราะต้องการให้แพทย์รักษาคณไข้อย่างมีมาตรฐาน แต่ในความเป็นจริงพบว่าร้อยละ 80 ของผู้ป่วยทั่วประเทศได้รับการตรวจรักษาในชนบทที่การสาธารณสุขยังขาดแคลนทุกด้าน ถ้าประเทศของเราจะมีงบประมาณสูงกว่านี้อีกสัก 4-5 เท่า หรือถ้าเบียดเบียนสุขภาพของแต่ละคน ตกอยู่ที่ 2,500-3,000 บาท ต่อปี การขาดแคลนดังกล่าวก็คงจะหมดไป และเมื่อถึงเวลานั้นเรื่องที่น่าออกอากาศในคืนวันที่ 10 กันยายน พ.ศ. 2547 จะเหมาะสมมาก กล่าวง่าย ๆ ก็คือ “พูดในเวลาที่ไม่เหมาะสม” ซึ่งเป็นเหมือนข้อห้ามในองค์หนึ่งของวาจาสุภาพ

สุดท้ายคือคำพูดที่ต้องเกิดจากจิตเมตตา ซึ่งเป็นหัวใจของการเป็นแพทย์ คนที่จะเป็นแพทย์ที่ดีได้นั้นต้องมีพื้นฐานของภาวะจิตที่เรียกว่า “พรหมวิหาร 4” ประกอบไปด้วย เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา ถ้าหย่อนไปในส่วนใดถึงแม้จะมีมรรค 8 ที่สูงเป็นนิสิตนักศึกษาแพทย์ได้ สอบแพทยศาสตรบัณฑิตได้ ก็เป็นแพทย์ที่ดีไม่ได้ ความเมตตาเป็นความรู้สึกที่ดีเกิดขึ้นก่อนความกรุณาคือการทำดี ดังนั้นคิดดูซิว่าถ้าบังคับใช้การศึกษาต่อเนื่องให้ผูกติดการต่อใบอนุญาตวิชาชีพเวชกรรมในสภาวะปัจจุบันที่การกระจายแพทย์ไปสู่ชนบททั่วประเทศยังทำได้ไม่ดีแล้วประชาชนในชนบทห่างไกลทั่วประเทศเวลาเจ็บป่วยจะมีใครดูแล

ปัจจุบันมีกฎหมายออกใหม่หลายฉบับที่ก่อให้เกิดความวิตกกังวลกับแพทย์จำนวนมาก⁽³⁻⁶⁾ ถ้าสภาวะจิตของแพทย์ไม่มั่นคงการตัดสินใจในการดูแลที่แพทย์ให้แก่ผู้ป่วยหนักก็คงบกพร่องไปด้วย แล้วผลเสียก็คงไปปรากฏกับประชาชนทั้งหลายนั่นเอง โปรดหยุดทำร้ายพี่น้องในสังคมของเราอีกสักกระยะหนึ่งได้ไหม? หันหน้าเข้ามาปรึกษากันหาข้อยุติ เพื่อนำไปปฏิบัติแก่สังคมอย่างเหมาะสม
